

Nieuwsbrief Nr. 14 – 14 juli 2016

De vakantieperiode is begonnen. Vorige week was het laatste kerkcafé. Er breekt een rustiger periode aan. Ook tijd om eindelijk een nieuwsbrief te schrijven. Tot mijn schrik ontdek ik dat de vorige nieuwsbrief dateert van de eerste zondag van Advent (november 2015). Dat is dus veel te lang geleden. Het enige excuus is dat ik me de tijd niet gunde. Dom natuurlijk, want we hebben jullie meeleven en gebed hard nodig. Maar hoe kunnen jullie meeleven, als we niets van ons laten horen? De verleiding is nu groot om een heel lange brief te schrijven, want we hebben aan het eind van het seizoen wel een heleboel activiteiten te melden. Maar om jullie niet te overvoeren, beperk ik me tot twee hoogtepunten.

Diner bij de Kerststal

“Veel animo voor kerstdiner bij levende kerststal” kopte Omroep Flevoland op 21 december, de dag

na het Diner bij de Kerststal. Meer dan 160 gasten genoten van een drie gangen diner terwijl het echte Kerstverhaal uitgebeeld en verteld werd. Aan het slot van het diner gingen de herders rond om iedereen te vertellen dat Jezus geboren is. “Ga maar naar de stal dan kun je het zelf zien”.

Het was een prachtig feest georganiseerd samen met de Schaapspoort (Wegwijzer) en de Veilige Haven. Meer dan zestig vrijwilligers waren in touw om het feest te doen slagen.

Nadat Omroep Flevoland er op de 21^e al kort melding van maakte in het nieuws, werd op 28 december in “Binnen de Dijken” nog uitvoeriger verslag gedaan. Voor wie de uitzending heeft gemist: via onze website kunt u de rapportage nog bekijken: <http://www.deschonepoort.nl/nieuws>. Zie ook het fotoalbum op de website www.deschonepoort.nl/Diner De interviewer vroeg of er geen gezelliger ruimte dan een parkeergarage te vinden was. Ik antwoordde: misschien wel, maar dan mag je er vast geen levende kerststal met een ezel en schapen neerzetten. Zoiets is dan weer een voordeel als er geen kerkgebouw is. Ik noem dit evenement nog, ook al is het al weer lang geleden, want we zijn al weer druk met de voorbereiding van de volgende kerstfeestviering. En dat belooft een nog veel groter evenement te worden.

Slapen bij de schapen.

In het Pinksterweekend kwam een schaapskudde naar het Cascadepark. Kinderen (en hun ouders) mochten in het park kamperen om te slapen bij de schapen. Het is een initiatief van een aantal buurtbewoners. Ook wij doen mee. Bij een van de eerste besprekingen werd gezegd “Pinksterfeest, dat is natuurlijk een feest van de kerk, dus als jullie willen, is er ook wel ruimte voor een kerkdienst of zoiets”. We vonden het een uitgelezen kans om in Poort een “Kliederkerk” te houden. Kliederkerk is

een nieuwe vorm van kerk-zijn. Het idee is afkomstig uit Engeland. Daar heet het "Messy Church". In een gewone kerkdienst gaan kinderen naar de nevendienst, want "ze snappen er toch niks van" en

sommige volwassenen vinden kinderen maar storend. Kliederkerk is een vorm van kerk-zijn voor kinderen en volwassenen **samen**. In het weekend zoeken gezinnen vaak naar "Quality Time". Veel gezinnen beleven Kliederkerk als zulke kostbare uurtjes. De viering heeft alle elementen van een "gewone" kerkdienst: bijbelverhaal, gebed, lied. Maar daar waar je de preek zou verwachten is het "Kliederuur": het bijbels thema wordt creatief verkend.

En (bijna) altijd wordt tot besluit van Kliederkerk samen gegeten. Want samen eten is belangrijk. Bij het eten leer je elkaar beter kennen. Bovendien zeggen deelnemers vaak dat het een keertje niet te hoeven koken, voelt als een uitje voor iedereen. Omdat we de kliederkerk aan het begin van de middag deden, was er geen maaltijd maar werd een "high tea" geserveerd. Want Pinksteren is een feest.

Het weer werkte niet mee in het Pinksterweekend. Maar als het mooi weer was geweest was de tent zeker te klein geweest, want ondanks het koude weer pilde de tent uit. De voorbereiding was heel veel werk, maar het zeer de moeite waard. Het bijzondere van deze kerkdienst was natuurlijk dat het merendeel van de bezoekers geen kerkmensen was. En veel mensen denken bij kliederkerk dat het voor kinderen is, maar het is juist zo mooi om met kinderen en volwassenen samen een kerkdienst te beleven en zo te ontdekken wat het Pinksterfeest betekent. Een van de oudere enthousiaste bezoekers zei "Nu snap ik pas wat Pinksteren betekent!" (foto's van de Kliederkerk staan op de website: www.deschonepoort.nl/kliederkerk)

Teamtraining en teamdag

(In de week na Pinksteren ging het team van de Schone Poort naar Biezenmortel. De afdeling Missionair Werk en Kerkgroei organiseert teamtrainingen voor de pioniersteams. In de afgelopen drie jaar hebben we samen met 9 andere pioniersteams 5 trainingen gehad. Van 19 t/m 21 mei was de laatste training in deze reeks. Ook dit keer was het een inspirerende ontmoeting, al was het wel een wat weemoedig afscheid, want de ontmoetingen met mede-pioniers hebben heel veel bemoediging, inspiratie en vreugde gegeven. "evaluatie" was een

belangrijk onderwerp bij deze training. In september loopt de overeenkomst tussen de Schone Poort, de Protestantse Gemeente Almere en de Afdeling Missionair Werk en Kerkgroei af. Gaan we door of stoppen we na drie jaar? Daarom hielden we een week later in het Klokhuis een teamdag. Samen de balans opmaken: wat heeft drie jaar Schone poort ons gebracht? En samen dromen over de toekomst: Wat staat ons nog te wachten?

Op projectbasis...

Toen we ruim drie jaar geleden begonnen met de Schone Poort, was het Labyrint in het Cascadepark een van de eerste "projecten". De eerste jaren was het nog wat kaal, maar in na ruim drie jaar is het labyrint uitgegroeid tot een prachtige en bijzondere plek in het park. De rozen staan nu in volle bloei en ook geven de fruitstruiken hun eerste vruchten. Een bord legt uit wat een labyrint is en mensen worden uitgenodigd voor een aandachtige wandeling. Is dit project nu afgelopen? Natuurlijk niet.

Elke zaterdagmorgen wordt er door een klein groepje mensen gewied, geschoffeld en gesnoeid. En bij langdurige droogte moet er ook begoten worden. De pomp in het middelpunt bewijst dan goede diensten. Nee, zo'n project is nooit "af". Als we zouden doen alsof het af was, was binnen de kortste keren alles door onkruid overwoekerd.

Het labyrint is dus een project, want tegenwoordig wordt alles op projectbasis gedaan. Geen langjarige samenwerking meer, maar projecten voor een bepaalde tijd. Resultaat gericht werken. Duidelijke en haalbare doelen. Planmatig en effectief. Gefaseerd en afgebakend. Mensen willen zich niet meer voor de lange termijn ergens aan verbinden, het is voor even en adhoc. De kerk

kan veel leren van deze benadering. Ook de plannen voor de Schone Poort zijn geschreven als een "projectplan". En voor de komende drie jaar hebben we een vervolgplan geschreven. Inmiddels heeft de Algemene Kerkenraad zijn goedkeuring gegeven. En we verwachten dat ook "Utrecht" ermee in zal stemmen. Dus is na drie jaar is het project "De Schone Poort" nog niet afgelopen, de Kerk-op-Wielen blijft nog een paar jaar rijden.

Meer dan een project

Nadenkend over de toekomst van de Schone Poort, besef ik dat het om meer gaat dan een project. Als dat project na zes jaar afgelopen zou zijn, is het mislukt. In het vervolgplan voor de komende 3 jaar staat dat het doel van de Schone Poort is om als geloofsgemeenschap zo present te zijn in Almere Poort dat mensen gaan ontdekken dat het evangelie van Jezus Christus heilzaam is voor hen persoonlijk en voor de samenleving. In een individualistische cultuur van ieder voor zich, is de gemeente van Christus een oefenplaats van gemeenschap. Een plek waar de liefde van God gepraktiseerd wordt door dienend aanwezig te zijn. In de toenemende verzakelijking en commercialisering van de zorg en hulpverlening mag de kerk laten zien: je bent als mens meer dan een schuldenproblematiek, een mislukte relatie of een hulpverleningsgeval. Je bent een uniek, door God geliefd mensenkind. Dat is geen project waar je na drie jaar van kunt zeggen "Nu is het afgelopen". Gods liefde is onverbrekkelijk verbonden met trouw. Daarom is de Schone Poort een zaak van lange adem, want liefde wordt niet moe....

Vakantie

Gek is dat eigenlijk. Het is Pinksterfeest geweest en de kerk gaat op zomerreces. Na Pinksterfeest moet het toch juist losbarsten? Toch heeft het wel iets moois om na Pinksteren op vakantie te gaan. De Heilige Geest is wind, is adem. En vakantie hebben we van tijd tot tijd nodig om weer op adem te komen. Om de Geest te krijgen. En als wij een tijdje niks doen, bepaalt dat ons er ook weer bij het feit dat het niet van ons afhangt. Jezus zelf houdt door zijn Geest de kerk in stand. Het hangt niet van ons af. Waarom zouden we ons dan zorgen maken? We mogen zorgeloos genieten. Een gezegende vakantie toegewenst.

Met een hartelijke groet,

Pieter ter Veen